

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut i debetnota nr 3240912189 av den 17 december 2007, rörande kommissionens beslut K(2007) 4645 av den 4 oktober 2007 om indragande, till följd av en rapport från OLAF, av det stöd ur Europeiska socialfonden avseende finansiering i form av ett globalt stöd för ett pilotprojekt som sökanden utförde ⁽¹⁾, vilket beslut är föremål för talan om ogiltigförklaring i mål T-444/07, CPME mot kommissionen ⁽²⁾.

Till stöd för sin talan gör sökanden i första hand gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och maktmissbruk, eftersom den ifrågasatta debetnotan inte tillställdes den verkliga gäldenären. Med åberopande av artikel 135 i budgetförordning nr 1605/2005 ⁽³⁾ gör sökanden gällande att debetnotan borde ha sänts till den enhet som varit budgetansvarig för det aktuella projektet och som är den som verkligen har uppburit stödet från Europeiska socialfonden.

Sökanden gör dessutom gällande att kommissionen genom att sända debetenotan till sökanden har skadat dess anseende och trovärdighet gentemot dess finansörer med hänsyn till att sökanden utför ett uppdrag av allmänt intresse.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut K(1999) 2645 av den 17 augusti 1999, i dess lydelse enligt beslut K(2001) 2144 av den 18 september 2001.

⁽²⁾ EUT C 37, 2008, s. 29.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1).

Talan väckt den 29 februari 2008 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-113/08)

(2008/C 107/68)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut 2008/68/EG av den 20 december 2007 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid EUGFJ, i den del beslutet är föremål för förevarande talan, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det angripna beslutet undantas vissa betalningar från gemenskapsfinansiering, bland annat betalningar med inverkan på produktionsstöd avseende olivolja under regleringsåren 1998/1999, 1999/2000 och 2000/2001 till ett sammanlagt belopp av 183 965 185,54 euro, och direktstöd i form av arealstöd avseende jordbruksgrödor, som begärdes mellan åren 2003 och 2004, till ett sammanlagt belopp av 16 591 528,35 euro.

Förevarande talan avser närmare bestämt den finansiella korrigering som beslutats med avseende på produktionsstöd för olivolja, genom vilken stödet för regleringsåret 1999/2000 avseende Andalusien undantagits och den korrigering för arealstödet avseende jordbruksgrödor som begärts åren 2003 och 2004.

Sökanden anför följande till stöd för sin talan:

— Beträffande produktionsstödet avseende olivolja:

— Kommissionen har åsidosatt artikel 8 i förordning nr 1663/95 ⁽¹⁾, eftersom den finansiella korrigeringen inte grundar sig på de iakttagelser som kommissionen gjorde vid sin undersökning, utan på en extrapolering av iakttagelser som gjorts vid andra undersökningar.

— Kommissionen har åsidosatt artiklarna 2 och 3 i förordning nr 729/70 ⁽²⁾ och artikel 2 i förordning nr 1258/1999 ⁽³⁾, eftersom det saknades grund för att tillämpa dem i det angripna beslutet mot bakgrund av att de påstådda oegentligheter som kommissionen har åberopat som motivering för den beslutade finansiella korrigeringen inte är tillräckligt allvarliga.

— Kommissionen har åsidosatt tidsfristen i bestämmelsen i artikel 7.4 i förordning nr 1258/1999 angående utgifter som verkställts före de 24 månader som föregick kommissionens skriftliga meddelande om resultaten av kontrollerna.

— Beträffande arealstödet avseende jordbruksgrödor:

— Kommissionen har, i första hand, åsidosatt det förfarande som föreskrivs i artikel 8.1 i förordning nr 1663/95, eftersom den inte angett motiven bakom den finansiella korrigeringen i den handling genom vilken medlemsstaten underrättades om resultaten av kontrollerna och, i andra hand, underlåtit att iaktta den i artikel 7.4 i förordning nr 1258/1999 föreskrivna fristen om 24 månader.

- Kommissionen har åsidosatt artikel 2 i förordning nr 1258/1999, eftersom det saknades grund för att tillämpa dem i det angripna beslutet mot bakgrund av att de oegentligheter som kommissionen påstår har förekommit inte är tillräckligt allvarliga.
- Kommissionen har vid avfattandet av beslutet om avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ åsidosatt bestämmelsen i artikel 2 i förordning nr 1258/1999, liksom det som föreskrivits i riktlinjerna för beräkning av de finansiella konsekvenserna.

- (¹) Kommissionens förordning (EG) nr 1663/95 av den 7 juli 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ (EGT L 158, s. 6).
- (²) Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (EGT L 94, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 23).
- (³) Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (EGT L 160, s. 103).

Överklagande ingett den 6 mars 2008 av Luigi Marcuccio av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 december 2007 i mål F-21/07 Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övriga part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

under alla omständigheter

- upphäva det omtvistade beslutet till fullo och utan undantag,

- fastställa att klagandens talan vid första instans väcktes i tid,
- fastställa att talan vid första instans kan tas upp till sakprövning,

i första hand

- bifalla samtliga yrkanden som framställdes i första instans utan undantag,
- förplikta motparten att ersätta klagandens rättegångskostnader, såväl de som uppstått vid förfarandet vid första instans som de som kan hänföras till förevarande förfarande

i andra hand

- återförvisa målet till personaldomstolen för att den skall avgöra målet i sak.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande grunder:

1. Motivering saknas helt vad gäller förväxlingen av uttrycket uppkomst av en omständighet som orsakar en sådan skada som avses i artikel 288 andra stycket EG och begreppet skada.
2. Artikel 288 EG, artikel 46 första stycket i domstolens stadga, artikel 90 i tjänsteföreskrifterna, rättssäkerhetsprincipen och principen om rätt till ett effektivt domstolskydd har åsidosatts.
3. Uttrycket den första dagen i en tidsfrist har tolkats och tillämpats felaktigt och på ett falskt och orimligt sätt vad gäller fastställandet av en rimlig frist för att väcka talan med stöd av artikel 288 EG.
4. Vad gäller bedömningen av fristen för att väcka talan enligt artikel 288 EG saknas det helt motivering samt artikel 90 i tjänsteföreskrifterna och allmänna rättsprinciper har åsidosatts.
5. Motivering saknas helt vad gäller påståendet att klagandens talan enligt 288 EG väcktes för sent.
6. Artiklarna 235 EG och 288 EG har åsidosatts vad gäller gemenskapsdomstolens behörighet i samband med en skadeståndstalan och en omotiverad, godtycklig och ologisk avvikelse från rättspraxis i detta hänseende har gjorts.
7. Regler om ett rättvist förfarande har åsidosatts, särskilt vad gäller bestämmelserna i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.